

Prečo je pre nás, kresťanov, zmŕtvychvstanie Krista tak veľmi dôležité? Prečo Pavol vo svojich listoch doslova píše, že ak Kristus nevstal zmŕtvych, márna je naša viera, a ak len v tomto živote máme nádej v Krista – teda, ak nevstal a ostal mŕtvý ležať v hrobe, sme najúbohejší zo všetkých ľudí? Prečo je teda vstanie zmŕtvych samotného Krista tak veľmi dôležité? Nestačí to vzkriesenie, ktoré Kristus urobil Jairovej dcére, Naimskému mláďencovi alebo Lazarovi? Ak nestačí, čím bolo Kristovo zmŕtvychvstanie iné? Údiv nad tajomstvom zmŕtvychvstania Krista naplňa srdcia ľudí všetkých čias... Tak skúsme sa pozrieť na jeho zmysel a význam pre nás aj my...

Vzkriesenie Lazára

To, že Ježiš vzkriesil Lazára opätovne k životu znamenalo iba predĺženie jeho pozemského života s telom, ktoré sa opäť v určený čas zastavilo a rozložilo, podobne ako aj telo Jairovej dcéry alebo Naimského mláďenca. Chvíľu sa ešte mohli radosť životu so svojimi blízkymi, no ako každý človek aj oni znova umreli. Kristovo vzkriesenie bolo kvalitatívne na úplne inej úrovni. Vonkoncom sa nepodobalo vzkrieseniu týchto troch, Ježišom vzkriesených ľudí.

Kristovo vzkriesenie

Najprv si musíme zopakovať učenie Cirkvi o Kristovi. Kristus je plnosťou Boh a plnosťou človek. Ak je plnosťou človek, musí mať všetko, čo robí človeka človekom – pravé ľudské telo a pravú ľudskú dušu, ktorá má svoju samostatnú ľudskú vôľu a rozum. Osoba nie je súčasť ľudskej

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

prírodnosti, pretože osobu majú aj anjeli a v Bohu sú tri osoby. Teda osoba nespadá do ľudskej prírodnosti – v Kristovi teda neboli dve osoby – ľudská osoba Ježiša a Božská osoba Syna Božieho – ale iba jedna osoba, a to osoba Božieho Syna – nestvoreného ale splodeného Otcom od vekov. Ľudská vôľa ľudskej duše Krista bola slobodne a dobrovoľne v plnom poznaní a odovzdaní úplne bez najmenšieho protivenia sa podriadená v láske božskej vôli Božieho Syna a jeho ľudský rozum bol úplne dokonale osvietený, prežiarovaný priamym blaženým videním Boha.

Kristova smrť na kríži znamenala iba smrť jeho ľudského tela – dočasne prerušené spojenie ľudskej duše Krista s jeho ľudským telom – avšak spojenie osoby Božieho Syna s ľudskou dušou a telom stále trvalo, trvá a bude trvať naveky. Kristus svoju ľudskú prírodnosť nikdy neodložil ani neodloží. Ľudské telo Božieho Syna sa v hrobe nerozložilo. V momente vzkriesenia na tretí deň v noci zo soboty na nedeľu bolo toto telo premenené na úplne iné duchovné oslávené telo.

Kristus a vlastnosti jeho nového osláveného tela

Nikto z ľudí samozrejme priamo pri vzkriesení nebol. Nikto teda nemôže so 100%-nou istotou tvrdiť, ako to presne prebiehalo. Aj keby sme tam v hrobe boli, pravdepodobne by sme našimi telesnými očami nevideli nič zvláštne, akurát to, že v určitom momente by fyzické telo Krista zmizlo a plachty obopínajúce jeho telo by spľasli, akoby ste z ich vnútra vypustili vzduch. Prečo? Zmŕtvychvstanie Krista bola v prvom rade duchovná záležitosť. Premenené Kristovo oslávené telo mohlo byť telesným zrakom videné i nemuselo. Vzkriesené telo sa totiž už plnosťou podriaďuje duši a jej vôli. Ak chce, je videné, ak nechce, nie je videné, ak chce, požíva pokrm, druhí sa ho môžu dotknúť, objasť ho, ak nechce, aby ho spoznali, nespoznajú ho, hoci sa pozerajú priamo do jeho tváre, ak chce, aby ho spoznali, spoznajú ho – tak ako to dokazujú svedectvá apoštolov a učeníkov Krista nasledujúcich 40 dní po vzkriesení – Kristus vďaka novému duchovnému oslávenému telu môže vstúpiť do miestnosti, hoci je zamknutá a hneď na to zjesť bez problémov rybu a tá mu z úst nevypadne na zem (ako by to bolo v prípade ducha), zrazu zmizne a nikto ho nevidí niekam odchádzať, pripojí sa k Emauzským učeníkom, oni pozerajú do jeho tváre, no nepoznajú ho, spoznajú ho len vtedy, keď im on sám dá dôkaz – lámanie chleba atď. Kristovo oslávené telo je teda skutočné reálne telo, no z úplne premenenej matérie, ktorá môže aj nemusí podliehať zákonom hmoty – ak chce podlieha, ak nechce, nepodlieha.

Nové Kristovo telo má ešte jednu zvláštnu vlastnosť. Nesie niektoré známky predošlého fyzického tela pred premenením. Na duchovnom oslávenom tele Krista sa totiž nachádzajú jeho rany po klincoch na rukách a na nohách a obrovská široká rana na boku po kopiji vojaka, ktorou

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

Kristovi prerazil celú hrud' a zároveň srdce, aby ho isto-iste usmrtil, ak ešte náhodou bol živý na kríži. Zaujímavý je teda fakt, že pri vzkriesení tela sa Boží Syn rozhodol ponechať si určité vlastnosti pôvodného tela a ostatné rany po celom tele z bičovania, z nesenia kríža, z trňovej koruny jednoducho zmizli. Jeho nové duchovné telo nebolo tak zohyzené ako jeho pôvodné fyzické telo. Pravdepodobne sú ponechané rany akousi víťaznou trofejou – pamiatkou na jeho krutý boj a konečnú výhru nad smrťou, nad zlom a hriechom, pamiatkou na oslobodenie ľudstva z hriechu.

Všeľudská nadkozmičká udalosť Kristovho vzkriesenia - duchovná atómová bomba

Vzkriesenie Krista – premena jeho smrteľného a porušiteľného tela na nesmrteľné a neporušiteľné, nebola a ani nie je a nikdy nebude iba čisto súkromná záležitosť Krista – Božieho Syna. Vzkriesenie tela Krista je nadsvetovou – transcendentálnou udalosťou, ktorá má obrovský vplyv na celé ľudstvo. Prečo? Kristovo vzkriesenie bola totiž pre nás zatiaľ nepochopiteľná premena hmoty na niečo čo síce javí známky hmoty ale vonkoncom sa ako hmota, ako ju my poznáme, nespráva. Teda v Kristovi nastala zvláštna reakcia, ktorá zatiaľ v našom svete nemala a ani nemá obdoby. Bola to matério-duchovná záležitosť, pretože výsledok tejto reakcie je niečo, čo síce má vlastnosti hmotného sveta a podriaďuje sa jeho zákonom, ale zároveň má aj vlastnosti duchovného sveta, nepodlieha fyzikálnym zákonom, ktoré poznáme, naopak sa riadi inými pravdepodobne novými duchovnými zákonmi, ktoré zas my pre zmenu nepoznáme, alebo ich aspoň zatiaľ nemáme prebádané, pretože na to jednoducho nemáme prístroje, ani schopnosti.

V duchovnom svete ale aj v hmotnom sa stalo niečo nevídané, na čo čakali pravdepodobne všetky duchovné bytosti, ktoré Boh stvoril a prebývali a stále prebývajú v duchovnom svete okolo nás. Pravdepodobne im Boh dopodrobna neukázal, čo to bude, a aké následky táto udalosť bude mať. Podľa mňa žasli nad tým, čo sa pred ich očiami deje. Udalosť vzkriesenia Krista v duchovnom svete a zároveň aj v hmotnom by sa dala prirovnať ku obrovskej explózií atómovej bomby, ktorá by v sebe obsahovala náložé všetkých atómových bômb, ktoré je ľudstvo schopné vyrobiť - reťazová reakcia, ktorá s obrovskou nezadržateľnou silou premieňa všetko, čoho sa dotkne, do špiku kostí – jej následky sa šíria rýchlosťou svetla.

Človek je zvláštna duchovno-materiálna bytosť, ktorá spája v sebe duchovný aj hmotný svet (telo-duša). A práve tajomným spojením tejto ľudskej prirodzenosti a samého nekonečného Boha v Kristovi sa mohla v okamihu vzkriesenia uskutočniť takáto obrovská premena ľudskej prirodzenosti, ktorá sa neukončila v Kristovi, ale ako výbuch bomby sa má táto premena rozšíriť na celé ľudstvo a premeniť každú ľudskú bytosť presne takým spôsobom, ako sa to uskutočnilo v Kristovi. Kristus je prvotina, prototyp, ukážka, geniálny výsledok geniálneho plánu samého

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

Boha – spojiť sa s ľudskou prirodzenosťou a povýšiť ju vysoko nad každé stvorenie – priamo do jadra Najsvätejšej Trojice. Tam totiž teraz po vystúpení Krista k Bohu Otcovi – tam, v samotnom jadre spoločenstva troch milujúcich sa osôb – v centre samého Boha – je ľudská prirodzenosť s Božskou prirodzenosťou naveky nerozlučne tajomným spôsobom spojená - nie zmiešaná ani nie oddelená. Skrže Krista – pravého Boha a zároveň pravého človeka je do tohto srdca Najsvätejšej Trojice vŕahované postupne celé ľudstvo.

Zjednotenie ľudskej a božskej prirodzenosti v nás

Tá istá premena, ktorá sa udiala s Kristom v momente vzkriesenia, sa má teda udiať s každým z nás – v každom z nás bude v momente vzkriesenia tajomným spôsobom zjednotená naša ľudská prirodzenosť s Božskou až do takej miery, že keď sa budú všetky ostatné bytosti klaňať Bohu, budú sa klaňať zároveň aj nám, ktorí budeme mať bezprostrednú priamu účasť na šťastí a láske, ktorú prežíva sám Boh vo svojom jadre spoločenstva troch osôb. Pre nijaké iné stvorenie Boh nepripravil tak geniálny plán zjednotenia sa s ním, ako práve pre človeka. Prečo je človek pre Boha tak dôležitý, tak významný, tak cenný oproti všetkým ostatným duchovným stvoreniam, ktoré stvoril, nevieme. Prečo nás tak veľmi miloval, že sám sa stal jedným z nás, aby nás opäť priviedol k sebe? A nielen priviedol k sebe, ale úplne so sebou zjednotil – zjednotením v Láске, ktorá je jeho podstatou.

Niektorí teológovia dokonca tvrdia, že aj keby nebolo hriechu, Boh by sa pravdepodobne aj tak spojil s človekom takýmto tajomným nádherným veľkolepým spôsobom, že už v pôvodnom prvotnom pláne ešte pred hriechom sa chcel stať človekom a uskutočniť túto hlbokú tajomnú premenu ľudskej prirodzenosti, ktorá sa udiala v Kristovi pri vzkriesení. Niektorí teológovia totiž poukazujú na to, že táto premena fyzikálneho materiálneho tela – hmoty, je zakódovaná v hmote okolo nás, že je naplánovaná, že sa má uskutočniť podľa plánu postupným vývojom hmoty – jej zákonmi, ktoré sme možno ešte neobjavili. V Kristovi sa táto premena hmoty už začala. Dovŕši sa pri celosvetovom vzkriesení všetkých ľudí všetkých čias od Adama až po koniec sveta. Vtedy sa podľa Sv. Píma premení aj celý svet a nebo – a bude nová zem a nové nebo. Svetlom i chrámom bude Baránok... tak ako to stojí napísané v knihe Zjavení sv. apoštola Jána. Aké to nové telo, nová zem a nové nebo bude, sa zatiaľ nechajme prekvapiť. Jedno však vieme – po našom vzkriesení budeme podobní Kristovi. Ako?

Vlastnosti nášho nového duchovného osláveného tela po vzkriesení

Naše nové duchovné telo bude v prvom rade podriadené duši a jej vôli – telo už viac nebude

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

obmedzovať dušu. Naopak. Akýmsi zvláštnym spôsobom, ako to opisujú niektorí cirkevní otcovia a ako to vidno aj na Kristovi, bude nové duchovné oslávené telo akoby vliate do duše a bude akoby kopírovať vlastnosti duše. Niektorí teológovia hovoria aj to, že tak ako pri smrti duša stratila schopnosť viazať na seba hmotu a tak sa prejavovať v hmotnom svete, tak pri vzkriesení jej Boh opäť vráti schopnosť viazať na seba hmotu, ale hmota už bude premenená – nová, duchovná, oslávená. Boh totiž nebude po celom svete zbierať všetky molekuly, z ktorých sa skladalo naše úbohé hmotné telo, ktoré v hrobe zhnilo, chrobáky ho rozožrali, tie chrobáky zjedli vtáky, vtáky zjedli nejaké šelmy a šelmy ulovil nejaký človek, zjedol a stali sa časťami jeho tela. Okrem toho sa všetky bunky nášho tela vymenia už počas nášho života v našom tele niekoľko krát. Ktoré bunky potom patria tebe, a ktoré mne? Nie, takto primitívne si vzkriesenie tela predstavovať nemôžeme. Jednoducho duša začne na seba viazať novú premenenú duchovnú hmotu. A keďže sa táto nová hmota bude dokonale prispôbovať duši, podľa mojej skromnej mienky budeme po vzkriesení a nadobudnutí nového duchovného tela tak krásni, tak veľkí, tak mocní, silní a vznešení, aká krásna, veľká, mocná, silná a vznešená bude naša duša. A keďže duša rastie, rozvíja sa, silnie a naberá svoju krásu a vznešenosť láskou, ktorá z nej žiari, ktorá prúdi z nej do iných duší okolo, budeme takí veľkí, krásni, mocní a vznešení, aká veľká, krásna, mocná a vznešená bude láska, ktorou sme milovali ľudí okolo a Boha samého. Ved' už teraz povieme na niekoho: „To bol veľký človek... To bol nádherný krásny človek“ a pritom vôbec nemusel byť telom veľký ani krásny. Bol veľký svojou dušou, krásny dobrotou, ktorá z neho vychádzala. Tak to bude aj s naším osláveným telom, ktoré už bude presne také aká bude naša duša.

A naopak ako zlo, hnev, podlosť, nemravnosť, pýcha dušu človeka gniavi, stláča, rozbíja, ničí a scvrkáva, zlí ľudia budú mať po vzkriesení aj také duchovné telo – úplne kopírujúce ich dušu. Ved' aj hovoríme: „To je tak hnusný, nechutný človek... To je malý duchom...“ a pritom môže byť ten dotyčný aj krásny, obrovský, svalnatý a vznešene oblečený, naším vnútorným zrakom ho vidíme, ako škriatka, je priam neviditeľný, studený, radšej ho obídeme... Tak to bude aj s osláveným telom takýchto zlých zvrátených duší. Budú tak malé, scvrknuté, že si ich podľa mňa ani nevšimneme...

Z tohoto dôvodu už nemajú opodstatnenie otázky typu: „A budem tam v nebi taká stará, zvráskavená ako keď zomriem? A budem mať takú škaredú tvár, ako mám teraz?“ alebo „A bude mi chýbať noha, ruka, oko, alebo budem inak postihnutý ako som teraz postihnutý?“ – tieto všetky otázky odpadávajú, pretože naše telo sa bude v prvom rade podobať na našu dušu. V novom duchovnom tele nám pravdepodobne zostanú iba tie znaky predošlého tela, ktoré si budeme chcieť ponechať tak, ako si Kristus ponechal svoje oslávené rany.

Zrno odumreté v zemi

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

V týchto našich úvahách o novom duchovnom tele nám môže pomôcť aj prirovnanie, ktoré použil už sv. Pavol, keď sa v liste Korinťanom snažil vysvetliť vlastnosti nového tela, ktoré dostaneme pri vzkriesení. Totiž s naším telom sa udeje niečo podobné, čo sa deje so zrnkom pšenice, ktoré vložíme do zeme. Zrnko postupne musí odumrieť, aby z neho úžasným riadením Boha, ktorý to do takého malého semiačka zakódoval, vyrástlo budúce telo novej nádhernej rastliny, ktorá je stavbou, kvalitou i kvantitou totálne odlišná od toho malého zrnka, z ktorého povstala. Tak podobne je aj v našom smrteľnom tele od Boha tajomným spôsobom zakódovaná obrovská premena nášho smrteľného tela, ktoré sa ako to zrnko úplne rozloží a vyrastie z neho úplne nové stavebne, dimenzionálne, kvalitatívne a kvantitatívne odlišné telo, ktoré bude nepredstaviteľne prevyšovať kvalitu toho smrteľného rozpadnutého tela. Nové telo bude jednoducho totálne odlišné a predsa v niečom aj podobné (ako klas a v ňom zrno).

Ak by Kristus nevstal zmŕtvych...

Ak by Kristus nevstal zmŕtvych a neudialo sa vzkriesenie jeho tela, zostal by v hrobe, rozložil by sa ako každý z nás, nemali by sme ani my žiadnu nádej, viera v Krista – Boha by sa premenila iba vo vieru v jedného dobrého človeka, ktorý žil a pre svoju dobrotu zomrel – tak ako to bolo s mnohými pred ním a bolo aj po ňom. No vďaka Kristovi – a len vďaka tomu, že naozaj skutočne vstal zmŕtvych a jeho telo bolo vzkriesené=premenené – máme my všetci nádej, silnú a neochvejnú nádej, že keď sa to stalo s ním, ako s pravým človekom, udeje sa to aj s nami, ktorí sme mu v ľudskej prirodzenosti podobní. Aj nás – ľudí teda čaká presne také isté vzkriesenie, taká istá premena, aká sa udiala s Kristom. Hovorí o tom aj samotný sv. Pavol: „Hľa, poviem vám tajomstvo: Nie všetci umrieme, ale všetci sa premeníme: razom, v jednom okamihu na zvuk poslednej poľnice. Lebo keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my sa premeníme. Ved' toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť.” Teším sa na to, len viem, že si musím k tomuto okamihu pripraviť dušu, aby som sa za svoje budúce oslávené telo úplne prispôsobené mojej duši, nemusel raz pred všetkými anjelmi a samotným Kristom hanbiť. Naopak, aby mohol Boh s radosťou a hrdosťou milovaného Otca poukázať na mňa a s nadšením zvolať na všetkých anjelov: „Hľa, aká krása, ktorú som stvoril, aká veľkosť a vznešenosť môjho milovaného dieťaťa... Tak veľmi sa mi podobá!” Áno, chcel by som, tak veľmi ako nič iné na svete...

Citáty zo Sv. Písma o vzkriesení

Na konci už len pár slov sv. Pavla o vzkriesení a o vlastnostiach nového duchovného tela:

Rim 6

4 Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. 5 Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. 6 Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. 7 Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. 8 Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. 9 Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. 10 Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. 11 Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.

1 Kor 15

Dôležitosť Kristovho vzkriesenia – 2 Ak sa hlása, že Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, akože niektorí z vás hovoria, že zmŕtvychvstania niet? 13 Ved' ak niet zmŕtvychvstania, nebol ani Kristus vzkriesený. 14 Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera. 15 A potom sa zistí, že sme falošnými Božími svedkami, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak mŕtvi naozaj nevstávajú. 16 Lebo ak mŕtvi nevstávajú, nevstal ani Kristus. 17 A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch. 18 Potom aj tí, čo zosnuli v Kristovi, sú stratení. 19 Ak len v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najúbohejší zo všetkých ľudí.

Kristus, prvotina zosnulých - 20 Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých. 21 Lebo ako je skrze človeka smrť, tak je skrze človeka aj zmŕtvychvstanie. 22 Ved' ako všetci umierajú v Adamovi, tak zasa všetci ožijú v Kristovi. 23 Ale každý v poradí, aké mu patrí: prvotinou je Kristus; potom, pri jeho príchode, tí, čo patria Kristovi. 24 A potom bude koniec, keď odovzdá Bohu a Otcovi kráľovstvo, keď zruší každé kniežatstvo, každú mocnosť a silu. 25 Lebo on musí kraľovať, kým mu nepoloží všetkých nepriateľov pod nohy. 26 Ako posledný nepriateľ bude zničená smrť, 27 lebo mu všetko položil pod nohy. 32 Ak mŕtvi nevstávajú, tak jedzme a pime, lebo zajtra umrieme.

Vlastnosti vzkrieseného tela - 35 Ale niekto povie: „Ako vstanú mŕtvi? V akom tele prídu?“ 36 Hlupák! Čo ty seješ, neožije, ak prv neodumrie. 37 A čo seješ, neseješ budúce telo, ale holé zrno, či už pšeničné alebo nejaké iné. 38 No Boh mu dáva telo, aké chce, a každému semenu jeho vlastné telo. 9 Nie každé telo je to isté telo, ale iné je ľudské, iné zvieracie telo, iné vtáčie telo a iné rybie. 40 A sú telá nebeské a telá pozemské, ale iná je sláva nebeských a iná

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

pozemských. 41 Iný je jas slnka, iný jas mesiaca a iný jas hviezd; ved' hviezda sa od hviezdy líši jasom. 42 Tak je to aj so zmŕtvychvstaním: seje sa porušiteľné, vstáva neporušiteľné; 43 seje sa potupené, vstáva slávne; seje sa slabé, vstáva mocné 44 seje sa telo živočíšne, vstáva telo duchovné.

Ak jestvuje živočíšne telo, jestvuje aj duchovné. 45 Tak je aj napísané: „Prvý človek, Adam, sa stal živou bytosťou;“ posledný Adam oživujúcim Duchom. 46 Ale nie je prv duchovné lež živočíšne, až potom duchovné 47 Prvý človek zo zeme, je pozemský; druhý človek je z neba. 48 Aký je ten pozemský, takí sú aj ostatní pozemskí; a aký je nebeský, takí sú aj ostatní nebeskí. 49 A ako sme nosili obraz pozemského, tak budeme nosiť aj obraz nebeského. 50 Hovorím však bratia, že telo a krv nemôžu byť dedičmi Božieho kráľovstva, ani porušiteľnosť nebude dedičom neporušiteľnosti.

Víťazstvo nad smrťou - 51 Hľa, poviem vám tajomstvo: Nie všetci umrieme, ale všetci sa premeníme: 52 razom, v jednom okamihu na zvuk poslednej poľnice. Lebo keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my sa premeníme. 53 Ved' toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť. 54 A keď si toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a toto smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa splní, čo je napísané:

„Smrť pohltilo víťazstvo.

55 Smrť, kde je tvoje víťazstvo?

Smrť, kdeže je tvoj osteň?

56 Ostňom smrti je hriech a silou hriechu je zákon. 57 Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista. 58 A tak, moji milovaní bratia, buďte pevní, neochvejní, stále horlivejší v Pánovom diele, ved' viete, že vaša námaha nie je daromná v Pánovi.

Lk 20

34 Ježiš im povedal: „Synovia tohoto veku sa ženía a vydávajú. 35 Ale tí, čo sú uznaní za hodných tamtoho veku a zmŕtvychvstania, už sa neženía, ani nevydávajú. 36 Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božími synmi, pretože sú synmi vzkriesenia. 37 A že mŕtvi naozaj vstanú, naznačil aj Mojžiš v stati o kríku, keď nazýva „Pána Bohom Abraháma, Bohom Izáka a Bohom Jakuba“.

38 A on

Zmŕtvychvstanie Krista - tajomná nadsvetová udalosť

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Apríl 2010 10:59

nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo pre neho všetci žijú.“